

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved kgl. Resolution af 13. Juni 1932 nedsattes en Kommission til i Samarbejde med tilsvarende Kommissioner i Finland, Norge og Sverige at udarbejde Forslag til Lov om Gældsbreve. Fra Kommissionen har man modtaget Anmodning om at søge Stempelovens Regler om Stempning af Gældsbreve og dermed beslægtede Dokumenter ændrede for paa heromhandlede Omraade at skabe Retsenhed med de andre nordiske Lande. I Overensstemmelse hermed har man stillet foranstaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift.

Ændringen til § 83 er rent redaktionel. Angaaende de øvrige Paragraffer henviser man til nedenstaaende Bemærkninger:

Stempelovens § 90 er nu saalydende:

„§ 90.

Gældsbeviser stemples efter 2den Klases Takst, naar Gælden er rentebærende eller sikret ved Pant eller Kaution, og ellers efter 3die Klases Takst af deres paalydende Værdi. Gældsbeviser paa ikke over 200 Kr. er dog stempelfrie, naar der hverken svares Renter af eller er stillet Sikkerhed for Gælden.

Saafrømt Rentefoden for Udlaan mod Pant i faste Ejendomme frigives, bliver rentebærende Gældsbeviser, naar Gælden er sikret ved Pant i fast Ejendom her i Landet, og Renten er højere end 4 pCt. p. a. — foruden med det sædvanlige for rentebærende Gældsbeviser foreskrevne Stempel —, at forsyne med et Tillægsstempel, der beregnes efter $\frac{1}{2}$ pro mille af Gældens Beløb, dog i intet Tilfælde med et mindre Beløb end 1 Kr. og ikke over 5 Kr. I øvrigt afrundes Stempelbeløbet som i § 11 fastsat.

Efter samme Regel som Gældsbeviser stemples ogsaa Dokumenter, som uden i deres Form at fremtræde som Gældsbreve dog indeholder Erkendelse af en Gældsforpligtelse, saasom accepterede Regninger, Kontokuranter, Anvisninger o. desl. Dokumenter, der begrunder en Rettighed eller Forpligtelse af Pengeværdi, og som ikke kan henføres til nogen af de Arter af Dokumenter, for hvilke der i Loven er foreskrevet et højere eller lavere Stempel, stemples efter 3die Klases Takst.

Reglen i 1ste Stykke, sidste Punktum, finder ikke Anvendelse paa Bankbøger, Indlaansbeviser og deslige Dokumenter, som af Selskaber eller private udstedes for Midler, som modtages til Frugtbargørelse, selv om de ikke indeholder udtrykkeligt Tilsagn om Renter.“

Ifølge Stempelovens § 32, 1ste Stykke, maa stempelpligtige Dokumenter ikke udstedes til Ihændehaven eller med Navn in blanco uden i de Tilfælde, hvor dette særlig er tilladt i Loven. Forbudet gælder alle stempelpligtige Dokumenter, ikke blot Gældsbreve. Et tilsvarende Forbud mod at udstede Ihændeavgældsbreve findes ikke i de andre nordiske Lande, og for paa dette Omraade at skabe Retsenhed har man efter Forhandling med Gældsbevskommissionen ment at burde foreslaa, at Udstedelse af Gældsbreve fremtidig kan ske til Ihændehaven eller med Navn in blanco, uden at særlig Tilladelse hertil er nødvendig, mod Erlæggelse af forhøjet Stempelafgift og saaledes, at Transporter herefter ikke forlanges stemplede.

Gældsbreve stemples efter 2den Klases Takst ($\frac{1}{5}$ pCt.), naar Gælden er rentebærende eller sikret ved Pant eller Kaution, og ellers efter 3die Klases Takst ($\frac{1}{5}$ pro mille) af deres paalydende Værdi. Dette Stempel, der ifølge §§ 110 og 111 nu ogsaa kræves erlagt ved Transport paa Gældsbreve, er foreslaaet forhøjet til det 5-dobbelte, idet Statskassen ved Forhøjelsen af Stemplet skønnes at blive skadeløsholdt for Transporters Stempelfrihed.

Forslaget til Ændringen til § 90, 3die Stykke, 1ste Linie, er en Følge af, at de foreslaaede nye Regler for Ihændeavgældsbreve ikke er ønsket anvendt paa de dér nævnte Dokumenter.

Ændringen til § 90, 4de Stykke, er rent redaktionel.

Stempelovens § 91 er nu saalydende:

„§ 91.

Naar der for et Laan udstedes saavel en Hovedobligation som dertil sig sluttende